

ת"פ 38715/06/11 - מדינת ישראל נגד עידו סמואל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 38715-06-11 מדינת ישראל נ'
סמואל(עציר)
בפני כב' השופט צחי עוזיאל
המאשימה
נגד
הנאשם
נוכחים:

מדינת ישראל

עידו סמואל (עציר)
ב"כ המאשימה עו"ד אפרת רותם יצחק ב"כ
הנאשם עו"ד גיל עשת הנאשם הובא באמצעות
שב"ס

החלטה

המזכירות תוודא סריקת כתב האישום המתוקן והסכם להסדר טיעון בכתב לתיק האלקטרוני.

הכרעת דין

נוכח הודאת הנאשם, הנני מרשיעו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן- שתי עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תגרה לפי סעיף 191 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין.

גזר דין

1. הנאשם, המרצה כעת עונש מאסר ממושך למשך שבע וחצי שנים בגין הרשעתו בשורה של עבירות מרמה, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של אימים, תגרה, היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית והטרדת עד.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בחודשים מאי ויוני 2011, בשתי הזדמנויות שונות, איים הנאשם על יוסי שובל (להלן - **שובל**), שנגדם הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בגין ביצוע עבירות מרמה בצוותא ועל רקע ניהול המשפט. בהמשך, בהתאם לאישום השלישי, במהלך המשפט, הטריד הנאשם את שובל בכך שהעלה לאתרים באינטרנט תמונה וסרטון של שובל שלצדו הוסיף כיתוב בנוגע אליו, כך שחלק מהמעשים בוצעו בניגוד

להוראה חוקית של בית משפט לפיה נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף עם שובל.

במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בעבירות של תגרה, אימים והיזק בזדון, שביצע בשנת 2010 כלפי אריה מוסקונה ועל רקע סכסוך כספי.

2. במסגרת הסדר טיעון, הסכימו הצדדים כי התביעה תגביל טיעוניה לעונש מאסר למשך שבעה חודשים, שירוצה במצטבר למאסר הממושך אותו הוא מרצה כעת, ויכלול גם הפעלת מאסר מותנה חב הפעלה בן ארבעה חודשים, שהוטל על הנאשם קודם לכן. במסגרת אותו הסדר, הוסכם כי ההגנה תטען לפי ראות עיניה.

3. באת כוח המאשימה הגישה את חומרת העבירות, ריבוי ומשך ביצוען. לגישת התובעת, יש לשדר, במסגרת גזר הדין, מסר ברור אודות הצורך במתן הגנה על עדים, אף אם מדובר בנאשמים ויש לעשות כן באמצעות

הטלת ענישה משמעותית בהתאם לרף העליון של ההסדר. עוד נטען, כי העובדה שמדובר במי שיש לחובתו הרשעה קודמת ובמי שביצע את המעשים בעת שמרחף מעל ראשו מאסר מותנה פועלת לחובת הנאשם בעת קביעת העונש. בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להטלת מאסר בהתאם לרף העליון של ההסדר.

4. בא כוח הנאשם הדגיש את נטילת האחריות מצדו של הנאשם, הבאה לידי ביטוי בעצם הודאתו בעובדות כתב האישום, שתוקן באופן ניכר. עוד נטען, כי אין המדובר במעשים בעלי רף גבוה של חומרה, שכן אלה בוצעו במהלך ניהול משפט, שבו היו מעורבים הנאשם ושוכל ובוצעו על רקע סערת רגשות ולא כתוצאה מתכנון מוקדם. לגישת ההגנה, גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות היותו גרוש ואב לשני קטינים והמשבר שפקד אותו ואת בני משפחתו המלווים אותו לדיונים, חייבות להילקח בחשבון בעת קביעת העונש המתאים. הסיניגור הוסיף והפנה לעדותו המרגשת של אביו של הנאשם, ששירת תקופה ארוכה בתפקיד בכיר במשטרת ירושלים ונאלץ ללוות את בנו, שהיה מעורב בעצמו בהליך פלילי. עוד נטען, בהקשר זה, כי מצבו הבריאותי של האב, כעולה מעדותו וממקבץ ראיות שהגיש הסיניגור **(נ/1)** הא בעל משקל בעת גזירת הדין. בנסיבות אלה, עתר הסיניגור להורות על חפיפתו של כל עונש שיוטל למאסר הממושך ממילא אותו מרצה הנאשם כעת.

הנאשם, בדברו האחרון, חזר ונטל אחריות למעשים והדגיש כי הרקע לביצועם נעוץ בין השאר במשבר שפקד אותו ובעובדה שהשתמש באותה תקופה בכדורי הרגעה, מהם נגמל בינתיים. עוד ביקש הנאשם, כמו סיניגורו, לתת משקל משמעותי להליך השיקומי שבו הוא משתתף במסגרת מאסרו הנוכחי **(נ/2)**.

5. בפתח הדיון, יוזכר כי מדובר בהסדר טיעון, במסגרתו הגבילה התביעה טיעוניה לעונש, כך שמתיתר הצורך בקביעת מתחם ענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (ראה ת.פ. 27505-06-12 בעניין **אבו חרטייה**, 38431-04-13 בעניין **רוזנפלד**, 5093-02-10 בעניין **גיאמי**). עם זאת, עקרונות התיקון חלים, כידוע, גם כאשר מדובר הסדר טיעון ויש ליישם בעת בחינת ההסדר ושאלת אימוצו.

6. בקביעת העונש המתאים, יש לקחת בחשבון, כפי שנטען בהרחבה על ידי המאשימה את חומרת המעשים, ריבויים ומשך ביצועם, כאשר יש לזכור כי בגדר האיסור על ההדחה בחקירה או הטרדת עד עומד הצורך להגן על טוהר ההליך השיפוטי, על תקינותם של ערכים משפטיים, והצורך להבטיח קיומה של מערכת תקינה של עשיית צדק, הראויה לאמון הציבור. בצדק נטען, כי קידום התכלית האמורה יכול להיעשות רק על דרך של שידור מסר מתאים בכל הנוגע לתגובה העונשית. עוד יש לקחת בחשבון, כי מדובר במי שביצע את המעשים המיוחסים לו שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים, כאשר חלק מהמעשים בוצעו אך חודש וחצי לאחר שהוטל מאסר זה. מכלול העבירות ועברו הפלילי של הנאשמים מצדיקים, ככלל, הטלת ענישה משמעותית ברף העליון של ההסדר ולעיתים אף מעבר לכך.

7. עם זאת, קיימים בענייננו מספר טעמים המצדיקים התחשבות בנאשם בעת קביעת העונש המתאים ובכל הנוגע למידת חפיפתו למאסר אותו הוא מרצה כעת. **ראשית ומעל לכל** - יש לתת משקל משמעותי להליך השיקומי שבו פוסע הנאשם בבית המאסר **(נ/1)**. נתון זה הוא בעל משקל משמעותי בעת גזירת הדין. **שנית** - הודיית הנאשם במסגרת ההסדר, מעידה על נטילת אחריות, אף אם מדובר במי שבחר להודות רק לאחר שנשמעה פרשת התביעה. דברים אלה נכונים במיוחד כאשר מדובר בהסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום חלקו משמעותי. **שלישית** - נסיבותיו האישיות של הנאשם, עליהן עמד הסיניגור בהרחבה בטיעונו, ראויות להתחשבות בעת גזירת הדין. בהקשר זה, הבאתי בחשבון את מצבו הבריאותי של האב **(נ/1)** ואת המשבר שפקד את בני משפחתו הקרובים של הנאשם בעקבות המאסר, לרבות אמו שמלווה אותו לדיונים. **רביעית** - העובדה שמדובר במי שמרצה כעת עונש מאסר ממושך במיוחד למשך שבע וחצי שנים, רלבנטית אף היא בעת גזירת הדין כעת ובנוגע לשאלת חפיפתו של המאסר שיוטל לעונש אותו מרצה כעת הנאשם.

8. בהינתן האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים: א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלתו של המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 7.4.11, בתיק 3392/09, בבית משפט השלום בתל אביב בחופף למאסר שהוטל בסעיף א', כך שהנאשם ירצה בסך הכל עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, כאשר מחציתו בחופף למאסר אותו מרצה כעת ומחציתו במצטבר.

ג. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים

מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירה בה הורשע.

9. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ד, 14/01/2014 במעמד הנוכחים.